

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.47. S. Stephanus in carcere, ultimo vitæ tempore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

§. XLVII.

Sæcul. VIII.
A. C. 767.

S. Stephanus in carcere ultimo vitæ tempore.

p. 509.

Sanctus Stephanus suam ex hoc mundo ad Deum migrationem animæ oculis prospiciens, accersita muliere nutrice sua, ait: *Proximos quadraginta dies in silentio, oratione & abstinentia transigam. Panem igitur & aquam non amplius afferas, novi enim mihi vitæ finem imminere.* Hoc temporis spatio non cessavit Monachos captivos exhortari, ne in tantis ærumnis animum desponderent. Viri etiam nobiles & pii ex Civitate vilibus pannis obvoluti clam ad eum ingrediebantur, ut Benedictionem reciperent, & salutaria monita audirent.

p. 510.

Die trigesima octava mane peracto officio Horæ primæ hospitalem illam fœminam vocat, & præsentibus Monachis ita alloquitur: *Veni, mulier Benedicta! Deus tibi misericordiam, quam mihi præstitisti, in centuplum reddat! accipe Imagines tuas, præclarum tuum depositum, quod tibi in hac vita adversus omne malum præsidii loco sit, & orthodoxæ fidei tuæ pignus.* Tum alte ingemiscens dixit: *Crastina luce ex hac vita ad alium Mundum atque alium Imperatorem proficiscar.* Ipsa cum acerbum gemitum edidisset, receptas imagines & linteo abscon-

icon-

Sæcul. VIII. fconditas, ne ab Iconoclastis conspicere-
 A. C. 767. rentur, domum retulit.

Vet. Cal. ap.

Ruf. Ant.

Lib. IV. c. 4.

Es 15. p. 316.

Interim Constantinus Paganorum ritu Brumalia, id est sacra Bacchi agebat (nam veteres Romani Liberum Patrem Brumum appellabant) 24. Nov. celebrari solita. Ad Imperatorem in porticu sedentem cum Symmystis suis & inter profanas libationes citharam pulsantem ab impiis quibusdam defertur, Stephanum Auxentianum, nefandorum hominum principem, ex Prætorio Monasterium effecisse, eumque totas noctes illic in cantillandis Psalmis traducere. *Præterea, inquebant, complures Cives illuc proficiscentes Idolorum cultum ab eo decur.*

Constantinus Idololatra.

vit. S. Steph. p. 512.

Hæc ille ut audivit, ira inflammatus militi Prætorio imperat, ut S. Virum extra Civitatem duceret ad alterum maris littus, illic nempe ubi prius S. Mauræ Martyris Templum situm erat, quo everso locum illum in carnificinam mutaverat. Ibi etiam Constantinus fœdera cum Dæmonibus occulte sanciebat; quippe cujusdam viri, Suphlamii nomine, filium ipsis immolavit. Tunc vero Edictum promulgavit, ut illi omnes diligentissime perquirerentur, qui Monachum affinem, amicum, aut vicinum haberent, aut solummodo pullam vestem ferre deprehenderentur. Hi igitur flagris

gris concisi in exilium mittebantur. Qui inimicitias alebant, adversarios deferebant, Servi Dominos accusabant, urbs tota in gravissimo luctu versabatur.

Sæcul. VIII.
A. C. 767.

Cum igitur S. Stephanus ad locum supplicii duceretur, Imperator e Palatio progressus stabat in Milii porticu. Ibi prius sex Concilia Oecumenica ad docendum populum depicta erant, quibus jussu Tyranni deletis Circus & equi depicti tunc visebantur. In hoc loco ambulantem Imperatorem cum adulatores faustis omnibus prosequerentur, ipse dixit: *Nulla mihi requies est; ita immemorandi isti exitium vitæ meæ afferunt.*

v. Cang. L.
C. P. p. 72. 73

Hic vero quidam ejus factionis exclamavit: *Et ubinam tandem, Domine! ullus eorum delitescit, aut in hac Urbe tua, aut in alia Regione? An non omnes funditus deleti sunt? En enim Imperii quoque tui hostem, Stephanum Auxentianum, abduci hodie vidi, ut, quas meritus est, pœnas subeat.* Tunc Imperator: *Et quid jucundius Stephano accidere queat, quam ut gladio vitam finiat? Nihil ardentius, ut arbitror, ex quo captus est, expetiit.*

vit. p. 513.

Sed faxo, ut multo graviore mortis genere mulctetur. His illico mittit, qui suo nomine juberent, Stephanum rursus in carcerem reduci.

p. 514.

Sub vesperam Constantinus duos fratres tum Dignitate claros, tum corporis simul

Sæcul. VIII. simul atque animi pulchritudine floren-
 A. C. 767. tes (quos postea invidiæ œstro percitus
 interfecit) vocari jubet. Cum ergo ipso
 cœnante venissent, dixit: *Ite ad Præto-
 rium, & meo nomine ad Auxentianum
 Stephanum dicite: Vides quantum tui
 cura afficiar, ut qui tibi ex ipsis mortis
 faucibus erepto vitam concesserim. Tan-
 dem igitur aliquando voluntati mea
 obsequere. Adjecit: Non quidem me fu-
 git, quin homo contumax ad contumelias
 potius nobis inferendas prorupturus sit.
 Tunc vero a vobis & a fronte & a ter-
 go eum tamdiu verberari volo, quoad mi-
 sere animam efflaverit. Duo illi fratres
 cum ad Prætorium venissent, Sancto Vi-
 ro quidem, quæ jussi fuerant, exponunt,
 sed in fide firmissimum experti, petita
 Benedictione ejus pedes osculati sunt.
 Ad Imperatorem reversi dixerunt: *Mi-
 serum illum in pristina sententia perstan-
 tem tot plagis proscidimus, ut nunc Spi-
 ritus pene expers jaceat. Certe crastina
 inter vivos non erit. Fabulam effusissi-
 mo risu excepit Constantinus, & amplius
 ingurgitationi indulsit.**

§. XLVIII.

S. Stephani Martyrium.

p. 516. Sanctus Stephanus sub auroram coacto
 ad se Monachorum agmine ultimum
 vale dixit, agonem suum precibus eo-
 rum